

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/25/2021
Identifikačné číslo spisu: 4119010710
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4119010710.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného J. Š., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e), písm. j) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2021 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. septembra 2020, sp. zn. 4To/47/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. Š. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 13. decembra 2019, sp. zn. 1T/27/2019, bol obvinený J. Š. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 07. septembra 2018 v čase približne o 13.30 hodine v Nitre, na ul. Fatranská č. 5, v Poliklinike ProCare Nitra, v priestoroch pánskej šatne rukami silou potiahol a vylomil riadne uzamknutú šatňovú skrinku, a z tejto skrinky zobral mobilný telefón značky Samsung Galaxy Xcover 4, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby v hodnote 90,-€ a skrinku potom zabuchol, čím spôsobil H. R., trvale bytom T. M., G. XXX/XX, okres Q., škodu v celkovej výške 90,- €.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, za nezistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienične odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Zároveň súd I. stupňa podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodenému H. R. škodu vo výške 90,- Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody poškodeného podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu obvinený podal odvolanie čo do výroku o vine a treste, ktoré Krajský súd v Nitre preskúmal a následne, uznesením dňa 24. septembra 2020, sp. zn. 4To/47/2020, podľa § 319 Trestného poriadku, ako nedôvodné zamietol.

Dňa 22. decembra 2020 bolo okresnému súdu zaslané dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Romana Hojera.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a uviedol, že skutkový stav ustálený v priebehu konania nezodpovedá skutočnosti. Prvostupňový a tiež odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami relevantnými a významnými pre rozhodnutie a toto je tak založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Nebol proti nemu produkovaný žiaden priamy dôkaz, nebola použitá zásada „in dubio pro reo“.

Žiadal, aby dovolací súd vyslovil v napadnutom uznesení porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil rozhodnutie krajského súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa dňa 21. januára 2021 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť. Poukázal na to, že obvinený namieta len skutkové zistenia oboch súdov.

Poškodený sa k dovolaniu nevyjadril.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 13. apríla 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie, preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku, pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov),

avšak odmietnutie žiadosti obvineného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené. (II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012). Obvineným uplatnené námietky v rámci predmetného dovolacieho dôvodu sú neodôvodnené, nakoľko hodnotia skutkový stav, ktorého preskúmanie je v dovolacom konaní neprípustné, a preto nemôže byť naplnený predmetný dovolací dôvod.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zřejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zřejmé, že obvinený v podanom dovolaní vznáša námietky ohľadom skutkových zistení, hodnotenia dôkazov, a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať ani nemohol, nakoľko právna kvalifikácia zodpovedala zistenému skutkovému stavu.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Mariána Šranka podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku jednomyselne odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.